

***līkijana** Runic: ᚠ | ᚠ | < | ᚩ ᚠ ᚠ ᚠ Pronunciation: /'li:.ki.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to make similar to, to make alike, to even
2. to compare

Etymology

From *līkijā ('shape, appearance') + *-jana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	līkijō	līkijau	—
2nd singular	līkīsi	līkijais	līkī
3rd singular	līkīpi	līkijai	līkijapau
1st dual	līkijōs	līkijaiw	—
2nd dual	līkijapiz	līkijaiþiz	līkijapiz
1st plural	līkijamaz	līkijaim	—
2nd plural	līkīþ	līkijaiþ	līkīþ
3rd plural	līkijanþi	līkijain	līkijanþau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	līkijai	—
2nd singular	līkijasai	līkijaisau
3rd singular	līkijaþai	līkijaipau
1st dual	—	—
2nd dual	—	—
1st plural	līkijanþai	līkijainþau
2nd plural	līkijanþai	līkijainþau
3rd plural	līkijanþai	līkijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	līkidō	līkidēdī
2nd singular	līkidēz	līkidēdīz
3rd singular	līkidē	līkidēdī
1st dual	līkidēdū	līkidēdīw
2nd dual	līkidēdudiz	līkidēdīdiz
1st plural	līkidēdum	līkidēdīm
2nd plural	līkidēdud	līkidēdīd
3rd plural	līkidēdun	līkidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
līkijana	līkijandz	līkidaz

Descendants

***likijan** (Proto-West Germanic)

 ***liken** (Old Dutch)

liken (Middle Dutch)

***likijan** (Proto-West Germanic)

lihhen (Old High German)

lichen (Middle High German)

***likijan** (Proto-West Germanic)

likian (Old Saxon)

liken (Middle Low German)

líkja (Old Norse)

líkja (Icelandic)

[View on Wiktionary](#)